

- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ovatko direktiivin 2006/112 167 artikla sekä arvonlisäveron neutraalisuutta ja arvonlisäveron vähennysoikeuden rajoitusten oikeasuhteisuutta koskevat yleiset periaatteet esteenä kansalliselle lainsäädännölle, kun siinä vuoden 1994 lain nro 724 30 §:n 4 momentin nojalla evätään oikeus ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen tai palautukseen taikka sen käyttämiseen seuraavan verokauden aikana oikeussubjektilta, jonka arvonlisäverollisen liiketoiminnan laajuuden ei katsota peräkkäisten kolmen verokauden aikana vastaavan – koska määrä on liian vähäinen – sitä, mitä voitaisiin laissa säädettyjen perusteiden mukaan kohtuudella odottaa, kun otetaan huomioon varallisuus, joka sillä on ollut peräkkäisten kolmen vuoden aikana käytettävissään, eikä verovelvollinen kykene perustelevaan tätä seikkaa objektiivisilla esteillä?
- 3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ovatko oikeusvarmuutta ja luottamuksensuojaa koskevat Euroopan unionin periaatteet esteenä kansalliselle lainsäädännölle, kun siinä vuoden 1994 lain nro 724 30 §:n 4 momentin nojalla evätään oikeus ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen tai palautukseen taikka sen käyttämiseen seuraavan verokauden aikana oikeussubjektilta, jonka arvonlisäverollisen liiketoiminnan laajuuden ei katsota peräkkäisten kolmen verokauden aikana vastaavan – koska määrä on liian vähäinen – sitä, mitä voitaisiin laissa säädettyjen perusteiden mukaan kohtuudella odottaa, kun otetaan huomioon varallisuus, joka sillä on ollut seuraavien kolmen vuoden aikana käytettävissään, eikä verovelvollinen kykene perustelevaan tätä seikkaa objektiivisilla esteillä?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 3.6.2022 – AHY v The Minister for Justice

(Asia C-359/22)

(2022/C 303/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court (Irlanti)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AHY

Vastaaja: The Minister for Justice

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Käsittääkö 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (¹) (jäljempänä Dublin III -asetus) 27 artiklan 1 kohdan säännösten mukainen oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hakijalla on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta, oikeuden tällaisiin tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin sellaisen päätöksen osalta, jonka jäsenvaltio on tehnyt Dublin III -asetuksen 17 artiklan 1 kohdan nojalla saman 17 artiklan 1 kohdan mukaisen harkintavaltansa käyttämisestä sen suhteen, olisiko sen päätettävä käsitellä kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön siellä jättämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus siinäkin tapauksessa, ettei se Dublin III -asetuksessa määriteltyjen perusteiden mukaan ole vastuussa hakemuksen käsittelystä?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:
 - a) Seuraako tästä, että pyynnön esittävä jäsenvaltio ei voi panna siirtopäätöstä täytäntöön ennen kuin hakijan pyyntö Dublin III -asetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen harkintavallan käyttämisestä on ratkaistu?
 - b) Sisältyykö 27 artiklan 3 kohdan säännöksiin, joiden mukaan jäsenvaltioiden on kansallisessa laissaan säädettävä yhdestä lykkäävän vaikutuksen kolmesta eri muodosta siirtopäätöksiin kohdistuvien muutoksenhaun ja uudelleen käsittelyä koskevien hakemusten osalta, muutoksenhaku 17 artiklan 1 kohdan nojalla tehtyyn päätökseen, jolla jäsenvaltio kieltäytyy käyttämästä mahdollisuutta ottaa vastuu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä (jäljempänä 17 artiklan mukainen kielteinen päätös)?

- c) Jos kansallisessa laissa ei säädetä yhdestä 27 artiklan 3 kohtaan sisältyvän lykkäävän vaikutuksen kolmesta muodosta haettaessa muutosta 17 artiklan mukaiseen kielteiseen päätökseen, ovatko tällaista muutoksenhakua käsittelevät tuomioistuimet velvollisia myöntämään lykkäävän vaikutuksen jossakin näistä kolmesta muodosta kansallisessa laissaan, ja jos, niin missä niistä?
- d) Onko kaikkien 27 artiklan 3 kohdan mukaisten lykkäävien oikeussuojakeinojen tulkittava toimivan siten, että ne katkaisevat siirtopäätöksen täytäntöönpanolle Dublin III -asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa asetetun määräajan kulumisen?

3. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

- a) Estääkö Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan mukainen oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin pyynnön esittänyttä jäsenvaltiota panemasta siirtopäätöstä täytäntöön niin kauan kuin hakijan pyyntöä Dublin III -asetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen harkintavallan käyttämiseksi ei ole ratkaistu?
- b) Estääkö Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan mukainen oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin pyynnön esittänyttä jäsenvaltiota panemasta siirtopäätöstä täytäntöön niin kauan kuin 17 artiklan mukaista kielteistä päätöstä koskevaa muutoksenhakua, joka on tehty kansallisten säännösten mukaisessa judicial review -menettelyssä, ei ole ratkaistu?
- c) Toissijaisesti, keskeyttääkö 17 artiklan mukaista kielteistä päätöstä koskeva muutoksenhaku, joka on tehty kansallisten säännösten mukaisessa judicial review -menettelyssä, Dublin III -asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa siirtopäätöksen täytäntöönpanolle asetetun määräajan kulumisen tai onko sillä muutoin lykkäävä vaikutus siirtopäätökseen?

(¹) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).

Valitus, jonka Planistat Europe ja Hervé-Patrick Charlot ovat tehneet 6.6.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-735/20, Planistat Europe ja Charlot v. komissio, 6.4.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-363/22 P)

(2022/C 303/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Planistat Europe ja Hervé-Patrick Charlot (edustaja: F. Martin Laprade, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Unionin tuomioistuimen on

- pysyttävä unionin yleisen tuomioistuimen tuomio siltä osin kuin siinä on otettu osittain tutkittavaksi kanne, joka koskee valittajille väärästä ilmiannosta aiheutuneen vahingon korvaamista;
- kumottava unionin tuomioistuimen tuomio siltä osin kuin siinä on todettu valittajien kanneoikeuden osittainen vanhentuminen ja siltä osin kuin siinä on hylätty sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeva vaatimus; näin ollen unionin tuomioistuimen on
- todettava, että komissio on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa;
- veloitettava komissio maksamaan 150 000 euroa korvauksena Hervé-Patrick Charlot'lle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta;
- veloitettava komissio maksamaan 11 600 000 euroa korvauksena valittajille aiheutuneesta aineellisesta vahingosta;
- veloitettava komissio tunnustamaan julkisesti tekemänsä virhe, jotta valittajien julkisuuskuva ja maine voidaan korjata;
- veloitettava komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.